

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Коломойський Ігор Валерійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України такі приписи Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України):

1) пункт 4¹ частини першої статті 336, згідно з яким:

„1. Судове провадження може здійснюватися у режимі відеоконференції під час трансляції з іншого приміщення, у тому числі яке знаходиться поза межами приміщення суду (дистанційне судове провадження), у разі:

<...>

4¹) введення воєнного стану або під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України“;

2) третє речення частини другої статті 336, згідно з яким:

„Суд не має права прийняти рішення про здійснення дистанційного судового провадження, в якому поза межами приміщення суду перебуває обвинувачений, якщо він проти цього заперечує, крім випадків здійснення дистанційного судового провадження в умовах воєнного стану“.

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи КПК України не відповідають частині першій статті 8, частині першій статті 55, частинам першій, другій статті 129 Конституції України, оскільки суперечать принципам правової визначеності, пропорційності та безпосередності сприйняття доказів і показань свідків та створюють основу для процесуального свавілля і порушення права на доступ до правосуддя, яке є складником права на судовий захист, а також наділяють суд необмеженою дискрецією щодо вибору режиму здійснення судового провадження під час воєнного стану, оскільки не містять „жодних об'єктивних (матеріальних) критеріїв“, які б зобов'язували суд встановити фактичну неможливість проведення очного судового розгляду, а не визначати вид провадження (за особистої участі обвинуваченого, чи за допомогою засобів відеоконференцзв'язку) виключно на підставі формального факту введення воєнного стану на всій території України.